

Hensel, Witold

Od Redaktora

Światowit 27, 5-6

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKTORA

Z tomem niniejszym „Światowit” kończy 66 rok swego istnienia. Jest więc jednym z najstarszych pism polskich, a także europejskich, zajmujących się problematyką archeologii pradziejowej.

W XIII tomie naszego rocznika odnowiciel „Światowita” Włodzimierz Antoniewicz, później jego długoletni, w ciągu przeszło 30 lat, redaktor, uwypuklił zasługi, jakie położył dla naszego rocznika jego założyciel, a zarazem pierwszy profesor archeologii pradziejowej Uniwersytetu Warszawskiego Erazm Majewski. Przejmując, na skutek przejścia prof. Wł. Antoniewicza na emeryturę, redakcję naukową „Światowita”, poczuwam się do miłego obowiązku złożenia Jemu w imieniu Komitetu Redakcyjnego oraz własnym słów szczerego podziękowania za ogromny wkład pracy włożony w utrzymanie „Światowita”, a tym samym w kontynuację tradycji w zakresie archeologii pradziejowej w Polsce.

Pragnę równocześnie zaznaczyć, że niemal całość tomu XXVII przygotował do druku Komitet Redakcyjny pod kierunkiem doc. dr Zofii Wartołowskiej. Nowa redakcja dążyć będzie do realizacji tych wszystkich zadań, dla których nastąpiła odnowa „Światowita” po ostatniej wojnie, a zwłaszcza z chwilą uczynienia z niego organu Uniwersytetu Warszawskiego. Jako pismo uniwersyteckie starać się będziemy udzielać naszych łamów młodym zdolnym pracownikom nauki na niwie prahistorii.

Pragnęlibyśmy dalej, by „Światowit” jako jedyne pismo uniwersyteckie poświęcone problematyce zarówno prahistorii polskiej jak powszechnej, skupiło wokół siebie nie tylko bezpośrednich współpracowników Katedry Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej UW, lecz także współpracowników Katedr prahistorii pozostałych uniwersytetów polskich, a także tych wszystkich, którym bliskie są sprawy naszej nauki i miejsce w jej rozwoju ośrodków uniwersyteckich. Uniwersytety były nieraz w dotychczasowej historii naszej nauki inspiratorami ogólniejszego jej postępu, formowały nowe myśli i koncepcje. Myślę,

że i obecnie istnieją pełne warunki, by zarówno na odcinku dydaktyki uniwersyteckiej (która była dotąd w pismach archeologicznych traktowana po macoszemu), jak i badawczym kontynuowały dobre, tak płodne dla rozwoju polskiej prahistorii tradycje. Starać się będziemy, by tym zadaniom pismo nasze służyło w jak najszerzej mierze dla rozwoju naszej nauki i w służbie społeczeństwa.

OD REDAKTORA

Witold Hensel

Z tomem niniejszym „Światowit” kończy się rokowego istnie-
nia. Jest więc jednym z najstarszych pism polskich, a także euro-
pejskich, zajmujących się problematyką archeologii pradziejowej.
W XIII tomie naszego rocznika odwołaliśmy się do „Światowita” Wło-
dzimierza Antoniewicza, ponieważ jego działalność, w ciągu przeszło
30 lat, redaktor, wykonał zadania, jakie powierzył mu naszemu rocz-
nikowi jego zastępca, a zarazem pierwszy profesor archeologii
Przemyskiej Uniwersytecie Warszawskiego Erazm Majewski.
Przejmując na siebie przeszło 10 lat, Antoniewicza na eme-
ryturę, redaktor „Światowita”, podjął się do niego
odpowiedzialnie, ponieważ w imieniu Komitetu Redakcyjnego oraz
własnym słowem szczerego podziękowania za ogromny wkład pracy
włożony w utrzymanie „Światowita” a tym samym w kontynu-
ację tradycji w zakresie pradziejowej w Polsce.
Problemy równoczesne znanymi, że niemal całość tomu XXVII
przygotował do druku Komitet Redakcyjny pod kierunkiem doc.
dr. Witold Hensel. Nowe redaktorzy dążyli do zachowa-
nia wszystkich zasad, dla których nastąpiła odnowa „Świta-
wita” po ostatniej wojnie a zwłaszcza z chwilą przywrócenia z nie-
go organu Uniwersytecie Warszawskiemu. Jako pismo uniwersy-
tetne stało się bardziej aktualne, naszymi prahistorii i zdo-
łania pracownikom nauki na nowo przywrócić.
Przedstawiamy dalej, by „Światowit” jako jedynym pismo uni-
wersyteckie, poświęcone problematyce zarówno pradziejowej pol-
skiej jak powszechnej, skupiało wokół siebie nie tylko badaczy
niezależnie współpracowników Katedry Archeologii Pradziejowej i Wczes-
nośrednio-wiecznej UW, lecz także współpracowników Katedry
Pradziejowej pozostałych uniwersytetów polskich, a także tych
waxystych, którzy bliskim są naszymi prahistorii i miejsca w jej
rozwoju ośrodków uniwersyteckich. Uniwersytecie dwiema
w dotychczasowej historii naszej nauki, nauki pradziejowej i ogólnie-
szego jej postępu, formowały nowe twórcy i koncepcje. Myśle-